

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 31te Marts 1881.

Efterhaanden som Befolkningen paa Færøerne er tiltagen og har vænnet sig til i Sygdomstilfælde at søge Lægehjælp, har der vist sig Trang til at faae en lettere Afgang til Læge end den nuværende Ordning af Lægevesenet tilstøder. Uagtet Sudeø i 1852 og Nordøerne i 1872 have faaet egne Læger, har Landkirurgens Læge-distrikt dog endnu en altfor stor Udstrækning, nemlig fra Nord til Syd af c. 9 Mil og fra Øst til Vest af c. 6 Mil, indenfor hvilke Grændser der er en spredt Befolkning af 6—7,000 Mennesker. Det er indlysende, at en stor Del af Befolkningen i et saa umfangsrigt Læge-distrikt, hvor tilmed Keiser formedelst de færreste Naturforhold ere ualmindelig besværlige, maa være afstaaet fra at erholde den nødvendige Lægehjælp, og der er derfor til Lagthinget indkommet flere Andragender om dets Medvirkning til at søge den forhaandenværende Trang til en forbedret Ordning af Lægevesenet afhjulpen. Det i 1877 forsamlede Lagthing vedtog herefter at indgaa til Ministeriet med en Indstilling om en Deling af Landkirurgens Læge-distrikt, saaledes at der for den nordlige og vestlige Del af dette oprettes 2 Lægeembeder med Bopæl for Lægerne henholdsvis i Kvalvig og Midvaag, og derhos et tredie Lægeembede med Bopæl i Thorshavn, hvor navnlig Hensyn til Karantænevesenet og Sygehuset gjør det ønskeligt, at Landkirurgen ikke altfor hyppigt er nødsaget til at forlade Byen. I en over denne Indstilling afgiven Erklæring udtalte Landkirurgen, at Lagthingets Forslag paa en fyldestgørende Maade vilde lette Befolkningen Afgang til Lægehjælp, idet han dog maatte foretrække Eide for Kvalvig som Bopæl for Lægen i det nordlige Distrikt. Af finansielle Hensyn mente han imidlertid, at man ikke burde gjøre sig Haab om for Tiden at gennemføre en saa vidtgaaende Deling af Landkirurg-distriktet, men maatte nøies med Ansættelse af to nye Læger, en i Thorshavn og en for den nordlige og vestlige Del af Distriktet, hvilken sidste Læge da efter hans Sjøn burde have Bopæl i Vestmanna-havn. Medens Amtmanden iøvrigt sluttede sig til Landkirurgens Udtalelser, var han uenig med denne med Hensyn til Stedet, hvor sidstnævnte Læge burde have Bopæl, idet han, navnlig med Muligheden af en senere yderligere Deling for Die, maatte foretrække Midvaag for Vestmanna-havn. Efter det saaledes Fremkomne maatte Ministeriet erkjende, at der var stor Trang til en Deling af Landkirurgens Læge-distrikt og man var derfor villig til at gjøre Skridt for at faae udvirket Oprettelsen af tvende nye Lægeembeder med samme Lønning, som der er tillagt de øvrige Læger paa Færøerne. Men som en ufravigelig Betingelse herfor maatte sættes, at der uden Udgift for Statskassen tilveiebragtes passende Boliger for Lægerne og at der ydedes et vedvarende aarligt Tilskud af 800—1,000 Kr. til Landkirurgens Lønning som Vederlag for det Indtægts-tab, hans Embede vilde lide ved Ansættelse af endnu en Læge i Thorshavn. Man paalagde derfor Amtmanden under Meddelelse heraf at forelægge Lagthinget Sagen paany, idet man navnlig begjærede Thingets Udtalelse om, hvorvidt Vestmanna-havn eller Midvaag burde foretrækkes som Bopæl for Lægen i det nordlige og vestlige Distrikt. Sagen forelagdes Lagthinget i 1879, men den kom paa Grund af Indhentelse af Erklæringer fra Forstanderskabene først til endelig Behandling i 1880. Lagthinget har nu foreløbig opgivet Tanken om at faae ansat en Læge til i Thorshavn, idet man ikke har troet at kunne yde det begjærte Tilskud til Landkirurgens Lønning. Derimod har Thinget indstillet, at der maa oprettes et nyt Læge-distrikt med Bopæl for Distriktslægen i Vestmanna-havn, og at Vaagø Sysel, Nordstrøms Præstegjæld og Eides Sogn af Østerø Præstegjæld henlægges til dette Læge-distrikt, dog saaledes at det tillæbes Beboerne af Kollefjord i Nordstrøms Præstegjæld at søge Lægen i Thorshavn. I det Lagthinget saaledes i Overensstemmelse med Landkirurgen, hvis Ansættelse ogsaa er tiltraadt af Lægerne paa Sudeø og Nordøerne, har erklæret sig for Vestmanna-havn som Bopæl for den nye Læge, har det med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af en Lægebolig i bemeldte By oplyst, at der vel af frivillige Bidrag kun er tegnet 3—4,000 Kr., medens Udgiften er anslaaet til 6—7,000 Kr., men at det Manglende vil kunne staaes tilveie enten ved en Ligning paa hele det nye Distrikts Beboere eller, hvis Regjeringen maatte være utilbøielig til at søge den dertil fornødne Lovhjemmel, ved at modtage et af Nordstrøms Forstanderskab med Lagthingets Billigelse gjort Tilbud om at garantere hele Beløbet.

Med Hensyn til Omfanget af det foreslaaede nye Læge-distrikt og Valget af Vestmanna-havn som Bopæl for Lægen har Ministeriet troet at burde slutte sig til Lagthingets Indstilling, Derimod har man med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af det manglende Beløb til Opførelse af en Lægebolig ikke troet at kunne gaa ind paa Lagthingets principale Forslag om at søge udvirket Lovhjemmel for en Ligning paa hele Distriktet, paa hele private og kommunale Beredvillighed til at afholde Udgiften stedse har været Forudsætning for Ministeriets Tilfagn om at søge udvirket den til Embedets Oprettelse fornødne Lønning af Statskassen. Da